

SFS 2006:998

Utkom från trycket
den 30 juni 2006

Lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter;

utfärdad den 21 juni 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter²

dels att 2 kap. 2 §, 5, 6 och 13 kap. samt 14 kap. 3 § skall upphöra att gälla,

dels att 3 kap. 3 och 4 §§, 4 kap. 2 och 3 §§ samt 14 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 1 kap. 2 a §, 3 kap. 5 § och 4 kap. 3 a §, samt fyra nya kapitel, 5, 6, 13 och 16 kap., av följande lydelse.

1 kap.

2 a § Riksdagsförvaltningen får kompensera en ersättare för förlorad semester för den del av tjänstgöringen i riksdagen som understiger tolv månader.

3 kap.

3 § Ledamotsarvode och tilläggsarvode anses som inkomst av anställning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension och lagen (1991:1047) om sjuklön. Ledamot anses därvid som arbetstagar.

¹ Framst. 2005/06:RS4, bet. 2005/06:KU33, rskr. 2005/06:379.

² Senaste lydelse av

5 kap. 1 § 2001:543	13 kap. 7 § 2001:1000
5 kap. 2 § 2001:543	13 kap. 8 § 2001:1000
5 kap. 3 § 2000:432	13 kap. 9 § 2002:202
5 kap. 4 § 1996:296	13 kap. 10 § 1998:699
5 kap. 5 § 2000:432	13 kap. 11 § 1996:305
6 kap. 1 § 1998:1717	13 kap. 14 § 2000:432
6 kap. 2 § 1996:296	13 kap. 17 § 2003:13
6 kap. 3 § 1997:1067	13 kap. 18 § 2003:13
13 kap. 1 § 1996:305	13 kap. 19 § 2003:13
13 kap. 2 § 1996:305	13 kap. 20 § 2003:13
13 kap. 3 § 1998:1717	13 kap. 21 § 2003:13
13 kap. 5 § 2000:432	13 kap. 22 § 2003:13
13 kap. 6 § 2002:202	14 kap. 3 § 1997:1067.

4 §³ Om en ledamot är ledig från sitt uppdrag på grund av sjukdom, skall avdrag göras för samma tid från arvodet och tilläggsarvodet och andra fasta arvoden enligt 1 § 2, 4, 5 och 8 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ i enlighet med de bestämmelser om sjukavdrag som gäller för arbetstagare hos riksdagen. Avdraget skall dock beräknas på grundval av arvodet eller arvodena delat med antalet kalenderdagar i månaden.

Om en ledamot är föräldraledig och för samma tid får arvode och tilläggsarvode och andra fasta arvoden enligt 1 § 2, 4, 5 och 8 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ, skall arvodet eller arvodena minska i enlighet med de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos riksdagen.

5 § Om en ledamot av särskilda skäl beviljats ledigt kortare tid än en månad under tid då arbetsplenium pågår, skall när ledamoten begär det avdrag göras för samma tid från arvodet och tilläggsarvodet och andra fasta arvoden enligt 1 § 2, 4, 5 och 8 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ. Avdraget skall beräknas på arvodet eller arvodena delat med antalet kalenderdagar i månaden.

4 kap.

2 §⁴ En ledamot har rätt till ersättning för kostnader för tjänsteresor med belopp motsvarande den faktiska kostnaden. Kostnader för tjänsteresa med egen bil, förmånsbil eller motorcykel ersätts med de belopp som riksdagsförvaltningen bestämmer.

3 §⁵ Ledamoten beslutar själv om inrikes tjänsteresor och om lämpligt färdmedel med hänsyn tagen till kostnads- och tidsaspekter.

Riksdagsförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om användning av färdmedel och resetjänster för vilka särskilt avtal träffats mellan riksdagsförvaltningen och en leverantör.

3 a § Riksdagsstyrelsen eller den som riksdagsstyrelsen bestämmer fattar beslut om en riksdagsledamots utrikes tjänsteresa.

Riksdagsstyrelsen fastställer ett belopp per valperiod för en riksdagsledamots enskilda tjänsteresa för att delta i samarbetet inom Europeiska unionen. Medel som inte använts till sådan resa får överföras till ledamotens parti-grupp om partiet återkommer till riksdagen efter ett val och disponeras enligt 14 § lagen (1999:1209) om stöd till riksdagsledamöternas och partigruppernas arbete i riksdagen.

Regler för beslut om utrikes tjänsteresa för utskott eller företrädare för utskott finns i riksdagsordningen samt för utrikes tjänsteresa på uppdrag av partigrupp i riksdagen i lagen (1999:1209) om stöd till riksdagsledamöternas och partigruppernas arbete i riksdagen.

³ Senaste lydelse 1998:1717.

⁴ Senaste lydelse 2001:543.

⁵ Senaste lydelse 2001:543.

5 kap. Traktamente m.m.

Rätt till traktamente

1 § En ledamot har rätt till traktamente enligt 2–6 §§ om förutsättningarna för avdrag för ökade levnadskostnader är uppfyllda enligt 12 kap. 6 och 6 a §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Dagtraktamente vid flerdygnsförrättning

2 § Dagtraktamente vid flerdygnsförrättning på annan ort i Sverige än Stockholm betalas för varje hel dag som tagits i anspråk för förrättningen med ett belopp som motsvarar en etthundratjugondel av prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring avrundat till närmaste tiotal kronor. Har förrättningen påbörjats kl. 12.00 eller senare avresedagen eller avslutats kl. 19.00 eller tidigare hemresedagen betalas halvt dagtraktamente.

Har ledamoten fått en fri måltid under en tjänsteresa skall dagtraktamentet minskas med ett av riksdagsförvaltningen fastställt belopp, om inte måltiden obligatoriskt ingår i priset för transporten på allmänna transportmedel.

Stockholmstraktamente vid flerdygnsförrättning

3 § Ersättning vid flerdygnsförrättning i Stockholm (stockholmstraktamente) betalas för varje hel och halv dag som tagits i anspråk för förrättningen med ett belopp som motsvarar hälften av maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) avrundat till närmaste tiotal kronor. Stockholmstraktamente utbetalas inte för dag som berättigar till dagtraktamente enligt 2 §, utlandstraktamente enligt 6 § eller förrättningsstillägg enligt 7 §.

Stockholmstraktamentet skall inte reduceras om ledamoten fått fria måltider under förrättningen.

Nattraktamente

4 § Ersättning för logikostnad i Sverige (nattraktamente) betalas med belopp motsvarande visad kostnad upp till ett högsta belopp som riksdagsförvaltningen bestämmer. Vid särskild tjänsteförrättning i Sverige mer än 50 km från bostaden betalas dock ersättning för faktisk logikostnad som föranleds av förrättningen.

Någon ersättning för logi betalas dock inte

1. om riksdagsförvaltningen tillhandahåller logi utan kostnad för ledamoten, eller

2. vid särskild tjänsteförrättning som äger rum inom 50 km från Riksdagshuset om riksdagsförvaltningen tillhandahåller logi utan kostnad för ledamoten eller om ersättning för logi betalas för annan bostad belägen inom denna 50-kilometersgräns.

Oavsett vad som sägs i första och andra styckena betalas ersättning för faktisk logikostnad vid konferens med utskott, delegation, kommitté eller liknande inom riksdagen samt vid konferens med partigrupp i riksdagen.

5 § Kan ledamoten inte visa vilka utgifter han eller hon har haft för logi betalas ersättning för hel natt med hälften av maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229). Sådan ersättning betalas inte när rese- nären tillbringat natten på tåg, fartyg eller flygplan och inte heller då fritt logi tillhandahållits av en myndighet, ett trafikföretag eller motsvarande.

| Flerdygnsförrättning utomlands

6 § Vid flerdygnsförrättning utomlands betalas ersättning för ökade lev- nadskostnader enligt de villkor och med de belopp som gäller för tjänstemän inom riksdagsförvaltningen.

| Förrättningstillägg

7 § Vid endagsförrättning utomlands som varar mer än fyra timmar betalas ersättning för ökade levnadskostnader enligt de villkor och med de belopp som gäller för arbetstagare hos riksdagen.

| Ersättning för logikostnad i vissa fall

8 § Om en ledamot eller en ersättare, som inte har kunnat få bostad i riksdagens hus, har högre logikostnader än det högsta belopp som betalas enligt 4 § första stycket får riksdagsförvaltningen, om det finns särskilda skäl, be- tala högre ersättning.

| Ersättning för logikostnad vid ledighet

9 § Efter ledighet i mer än nittio dagar i följd betalas inte någon ersättning för logikostnad om det inte finns särskilda skäl.

| Ersättning för bostad på folkbokföringsorten i vissa fall

10 § Om det finns synnerliga skäl får riksdagsförvaltningen, efter ansökan av ledamot, betala ersättning för kostnad som är förenad med den bostad där ledamoten är folkbokförd men där nattraktamente inte betalas för denna eller någon annan egen bostad. Ersättningen får inte överstiga det högsta belopp som betalas enligt 4 § första stycket.

| 6 kap. Viss teknisk utrustning

1 § Riksdagen tillhandahåller ledamöter sådan teknisk utrustning som är av väsentlig betydelse för utförande av uppdraget som ledamot i riksdagen.

2 § En ledamot som är ledig får behålla den tekniska utrustningen. Om det finns särskilda skäl kan sådan utrustning krävas tillbaka under ledigheten.

3 § Riksdagsförvaltningen får besluta om ersättning för de kostnader en le- damot har för att han eller hon använder privat teknisk utrustning i riksdags- uppdraget.

Syfte

1 § Syftet med inkomstgarantin är att skapa en ekonomisk trygghet för en avgången ledamot i den omställningssituation som uppstår när han eller hon lämnar riksdagen. Garantin är inte avsedd som en varaktig försörjning.

Rätt till inkomstgaranti

2 § Riksdagsförvaltningen beslutar om rätt till inkomstgaranti. Rätt till inkomstgaranti från och med den tidpunkt arvodet upphör har den som

1. har varit ledamot och som före 65 års ålder lämnar riksdagen efter minst tre hela års sammanhängande tid i riksdagen, eller

2. har varit riksdagsledamot och ledamot i Europaparlamentet och som före 65 års ålder lämnar riksdagen efter sammanlagt minst tre hela års sammanhängande tid i Europaparlamentet och riksdagen.

3 § Ledighet som beviljats av riksdagen eller av talmannen eller sjukfrånvaro begränsar inte rätten till inkomstgaranti.

Hur länge inkomstgarantin betalas

4 § Inkomstgaranti betalas ut från och med den dag arvodet upphör och gäller, med de begränsningar som framgår av 5 § första stycket, 5 § andra stycket 1 och 2 och 16 §, till och med månaden innan den då ledamoten fyller 65 år eller, om ledamoten avlider dessförinnan, till och med den månad då dödsfallet inträffar.

Om ledamoten åter tar plats i riksdagen upphör garantin så länge uppdraget varar. Om ledamoten tar plats i Europaparlamentet upphör garantin enligt denna lag.

5 § För den som varit ledamot i riksdagen kortare sammanlagd tid än sex hela år gäller inkomstgarantin ett år.

För den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i riksdagen gäller inkomstgarantin

1. i längst två år om ledamoten inte uppnått 40 års ålder,

2. i längst fem år om ledamoten uppnått 40 men inte 50 års ålder,

3. längst till ingången av den månad då ledamoten fyller 65 år om han eller hon uppnått 50 års ålder.

Detsamma gäller den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i riksdagen och Europaparlamentet.

6 § För de första fem åren skall inkomstgarantin jämföras med inkomst av anställning, och för tid därefter skall inkomstgarantin jämföras med pension enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

7 § Om det finns särskilda skäl får riksdagsförvaltningen förlänga den tid under vilken garantin gäller enligt 5 § första stycket och 5 § andra stycket 1 och 2 med högst ett år. I ett sådant beslut kan garantin bestämmas till ett lägre belopp.

8 § Riksdagsförvaltningen får bevilja inkomstgaranti till en ledamot som har lämnat sitt uppdrag och får partiell sjukersättning eller partiell aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Underlaget

9 § Underlaget för beräkning av inkomstgaranti de första fem garantiåren utgörs av följande arvoden som betalas vid avgångstillfället:

1. ledamotsarvodet enligt 3 kap. 1 §,

2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2 §, och

3. arvoden för månad till riksdagsledamot enligt 1 § 2, 4, 5 och 8 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Från och med det sjätte garantiåret beräknas inkomstgaranti enbart på det ledamotsarvode som betalas vid avgångstillfället.

Inkomstgarantins storlek

10 § Inkomstgarantin betalas per månad under det första garantiåret med 80 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension och med 40 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp. För tid därefter betalas inkomstgaranti med följande andelar av garantiunderlaget i förhållande till ledamotens sammanlagda tid i riksdagen och i Europaparlamentet:

– 66,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 33 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 12 år,

– 60,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 30,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 11 år,

– 55,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 27,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 10 år,

– 49,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 24,75 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 9 år,

– 44,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 22 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 8 år,

– 38,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 19,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 7 år,

– 33,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 16,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 6 år.

11 § För den som varit ledamot i sammanlagt minst sex hela år anknys den fastställda inkomstgarantin till det prisbasbelopp som enligt 1 kap. 6 §

lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller för avgångsåret och omräknas vid förändring av detta.

12 § Inkomstgarantin minskas med vad ledamoten får i form av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring under den tid inkomstgarantin betalas.

13 § Inkomstgarantin minskas också, på det sätt som framgår av 14 §, med följande inkomster:

1. inkomst som är pensionsgrundande enligt 2 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
2. sådan inkomst av anställning eller uppdrag utomlands som inte beskattas i Sverige,
3. delpension enligt kollektivavtal,
4. pension och livränta i andra fall än som avses i 12 §,
5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än dem som avses i 1–4.

14 § Minskningen skall utgöra den procentandel som anges för varje särskilt fall i 10 § av den sammanlagda inkomst enligt 13 § som per år överstiger ett prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

15 § Föreligger inte rätt till inkomstgaranti under ett helt kalenderår, skall endast inkomster som hänför sig till den tid då rätt till inkomstgaranti föreligger medräknas vid minskningen.

Minskningen fördelas på det antal kalenderdagar garantin betalas.

Om den som har inkomstgaranti samtidigt även tar emot avgångsförmåner på grund av uppdrag som statsråd, arbetstagare med statlig chefsanställning eller kommunal förtroendeman, och avgångsförmånerna skall minskas med hänsyn till andra inkomster, får minskningen enligt första stycket justeras om det behövs med hänsyn till de sammanlagda effekterna av de olika regelsystemen. Statens pensionsverk beslutar efter samråd med berörda pensionsgivare om sådan jämkning.

Jämkning av inkomstgarantin

16 § Riksdagens arvodesnämnd får besluta att rätt till inkomstgaranti inte föreligger eller att utbetalningen av inkomstgarantin skall minskas eller helt upphöra om en garantitagare

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete, eller
2. dömts för brott som medfört att garantitagaren skiljts från uppdraget som riksdagsledamot eller dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren skulle ha skiljts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon hade varit kvar i riksdagen.

| Rätt till efterlevandeskydd

17 § Ett efterlevandeskydd betalas till eget arvsberättigat barn som inte fyllt 20 år efter den som vid sin död var berättigad till inkomstgaranti enligt 5 § andra stycket 1 och 2.

18 § Om det finns särskilda skäl får riksdagsförvaltningen bevilja efterlevandeskydd till efterlevande make. Ett sådant beslut kan omprövas.

| Hur länge efterlevandeskydd betalas

19 § Efterlevandeskyddet gäller i högst fem år och betalas till utgången av den månad då rätten till skyddet upphör eller den berättigade avlider.

| Efterlevandeskyddets storlek

20 § Efterlevandeskyddet betalas per år med ett belopp för varje barn motsvarande 0,5 prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

| Handläggning av ärenden

21 § Den som vill ha efterlevandeskydd skall ansöka om det hos riksdagsförvaltningen.

Efterlevandeskydd kan inte betalas för längre tid tillbaka än två år före ansökningsmånaden.

22 § Den som vill att inkomstgaranti skall betalas ut skall skriftligen ansöka om det hos Statens pensionsverk enligt 2 a § 1 lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen.

Inkomstgaranti kan inte betalas ut för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

23 § Den som ansökt om utbetalning skall skriftligen lämna sådana uppgifter som Statens pensionsverk behöver för att bedöma sökandens rätt till utbetalning. Uppgifterna skall lämnas på heder och samvete.

Om den som ansökt om utbetalning inte lämnar de uppgifter som begärts får Statens pensionsverk hålla inne vidare utbetalningar.

Om den som har beviljats utbetalning av inkomstgaranti får väsentligt ändrade inkomstförhållanden och dessa kan antas påverka rätten till utbetalning skall han eller hon utan särskild begäran lämna uppgift om detta till Statens pensionsverk.

24 § Arbetsgivare och andra som har betalat ut ersättning eller förmån skall på begäran av Statens pensionsverk lämna de uppgifter för en namngiven person om sådana förhållanden som är av betydelse för tillämpningen av denna lag.

Den som inte fullgör sin skyldighet enligt första stycket får föreläggas att fullgöra skyldigheten. Föreläggandet får förenas med vite.

25 § Om inkomstgarantin har betalats ut med ett för högt belopp skall garantitagaren betala tillbaka mellanskillnaden. Ett belopp som skall betalas tillbaka skall, när det är lämpligt, minska kommande utbetalningar av inkomstgarantin. Om det finns särskilda skäl får återkravet efterges helt eller delvis.

26 § Om inkomstgarantin har betalats ut med ett för högt belopp och mellanskillnaden inte har betalats tillbaka inom en månad efter det att krav på återbetalning framställts, skall garantitagaren betala ränta för tid därefter till dess betalning sker. Räntan skall bestämmas efter den räntesats som anges i räntelagen (1975:635). Om det finns särskilda skäl får kravet på ränta efterges helt eller delvis.

Bestämmelserna i första stycket skall också gälla om garantitagaren försummat att lämna uppgifter som behövs för bestämmande av det belopp som skall betalas tillbaka. I ett sådant fall skall ränta tas ut från den dag då uppgifterna senast skulle ha lämnats in.

Ansökan om inkomstgaranti efter jämningsbeslut

27 § En garantitagare, vars rätt till inkomstgaranti har jämkats enligt 16 §, äger rätt att när nya förhållanden inträtt på nytt ansöka om inkomstgaranti. En sådan ansökan prövas av Riksdagens arvodesnämnd.

14 kap.

4 §⁶ Med basbelopp i 2 kap. 9 §, 8 kap. 4 §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 3 § och 12 kap. 5 § avses det förhöjda prisbasbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Om inte annat sägs i första stycket avses med basbelopp i denna lag prisbasbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen om allmän försäkring.

16 kap. Överklagande

1 § Ett beslut av riksdagsförvaltningen enligt 13 kap. denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammarrätten krävs prövningstillstånd.

Övriga beslut av riksdagsförvaltningen enligt denna lag överklagas hos Riksdagens överklagandenämnd.

2 § Ett beslut av Riksdagens arvodesnämnd enligt 13 kap. 16 eller 27 § denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammarrätten krävs prövningstillstånd.

3 § Ett beslut av Statens pensionsverk enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammarrätten krävs prövningstillstånd.

⁶ Senaste lydelse 1998:551.

4 § Ett beslut överklagas skriftligt. I överklagandet skall klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han eller hon begär.

Överklagandet ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Det skall ha kommit in dit inom tre veckor från den dag klaganden fick del av beslutet.

1. Bestämmelserna i 13 kap. 1–8 och 10–27 §§ samt 16 kap. denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. Övriga bestämmelser träder i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010.

2. Bestämmelserna om jämkning av inkomstgaranti i 13 kap. 16 § skall endast tillämpas med avseende på garantibelopp som utfaller efter den 1 juli 2006.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Henrik Jermsten
(Justitiedepartementet)